

На чело на шестіето идяхъ първы трѣбачытъ; слѣдъ тѣхъ нѣколко придворны, отъ които господахъ бѣхъ на роскошны кола, а първостепеннытъ грандове на царството облечены въ богаты униформы, придружавахъ са отъ сичкытъ благородны членове на фамилиитъ имъ. Сичкытъ тѣзи испанскы грандове, които едно време живѣяхъ обрѣжени посрѣдъ военнытъ станове, като забравяхъ воинственното си происхожденіе, ведяхъ днесъ животь изнѣженъ и сладострастенъ. Първыйтъ министръ бѣше призовавъ при царя сичкытъ голѣмы фамилии, заточены въ виллытъ имъ, въ царуеньето на Филипа II, и като са завърнѣхъ при двора надпреваряхъ са коя да са покаже побогата и пороскошна. За да угодижъ на първыя министръ и на царя, тѣ иждивяхъ доходытъ си за да опазижъ гордостыта си, но изгубвахъ независимостыта си съ придаваньето на единъ престоренъ блѣсъкъ на двора на Филиппа III, неизвѣстенъ до тогасъ, една смѣсъ отъ великолѣпіе и тщеславіе, на които завиждахъ много време сичкытъ европейскы дворове, и не можѣ отъ послѣ да ги надмине, нито роскошностыта на самого Лудовика XIV.

Множеството привѣтствуваше, при минуваньето имъ, герцогытъ Инфантадо, Медія, Ріосеко, Ескалуона и Осуна, послѣ Медина Сидонія и Гузманытъ, сичкытъ онѣзи голѣмы имена, едно време стѣлпове на монархіята, а днесъ украшеніе на двора.

Подиръ тѣхъ минѣхъ военачалныцытъ; а слѣдъ тѣхъ идѣхъ или подобрѣ трѣбаше да вървижъ испанскытъ тѣлопазители, които замѣстѣхъ него день работныцытъ на Пампелуна съ копія въ рѣка; слѣдъ тѣхъ тѣлото на гражданытъ и на сичкытъ търговцы, които носяхъ униформа на копѣносцы и са привѣтствувахъ отъ въсторженытъ въсклицанія на множеството, съставено отъ тѣхны роднины, пріятели и съотечественныцы, които ги познавахъ, похвазахъ ги съ прѣстъ и правяхъ киманія и рѣкодвиженія, несъгласны съ военната строгость и дисциплина.

Подиръ своенравното туй тѣло, вървѣхъ глашатаи, които придружавахъ пазителя на печата.